

Zeven
Profetische Tekenen
voordat
Jezus Terugkeert

Erdere generaties hebben gedacht dat Jezus Christus tijdens hun leven zou terugkeren, maar ze bleken zich te hebben vergist. Veel mensen die nu leven, denken dat Christus' wederkomst aanstaande is. En het klopt dat de Bijbel een aantal profetieën bevat die pas in deze generatie vervuld kon worden.

Vlak voor Zijn kruisiging en opstanding sprak Jezus Christus een belangrijke profetie uit over eindtijdgebeurtenissen. Deze profetie staat opgetekend in Mattheüs 24, Markus 13 en Lukas 21. Zijn discipelen vroegen Hem: “Zeg ons, wanneer zullen deze dingen gebeuren? En wat is het teken van Uw komst en van de voleinding van de wereld?” (Mattheüs 24:3).

Jezus' antwoord bevatte een beschrijving van de omstandigheden en gebeurtenissen die zouden leiden naar Zijn tweede komst. Hij zei dat Zijn wederkomst zou plaatsvinden binnen één generatie vanaf de tijd wanneer deze tekenen zich zouden beginnen voor te doen (Mattheüs 24:34). Zou het zo kunnen zijn dat dit die generatie is? Gedurende de bijna 2.000 jaar nadat

Christus Zijn profetie had uitgesproken, hebben velen gedacht dat zij leefden in de tijd van Zijn wederkomst. Allen bleken zich uiteindelijk te hebben vergist. Maar het is interessant om te weten dat er een aantal profetieën in de Bijbel is die pas in onze moderne tijd, het tijdperk na de Tweede Wereldoorlog, vervuld kon worden. De Bijbel staat vol met profetieën, en elk ervan is uitgekomen op de daarvoor bestemde tijd of zal nog uitkomen op de daarvoor bestemde tijd. Het doel van deze profetieën is om christenen hoop te bieden voor de toekomst en hen te helpen bij het leven van een veranderd leven waarin ze zichzelf aan Gods rechtvaardige leiding in hun leven onderwerpen.

De zeven profetieën die in dit boekje behandeld worden, zijn de belangrijkste voorbeelden van voorbije en toekomstige gebeurtenissen die de weg voorbereiden voor Jezus' tweede komst. Het is Gods oprechte verlangen dat u vervuld bent met hoop en een verlangen om een goddelijk leven te leiden, veranderd door het betrouwbare Woord van God.

1

De mensheid moet in staat zijn zichzelf te vernietigen.

Jezus heeft in Mattheüs 24:22, waar Hij de omstandigheden in de wereld beschreef in de tijd vlak vóór Zijn tweede komst, gezegd dat “als die dagen niet ingekort werden, zou er geen vlees behouden worden; maar ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen ingekort worden”.

De centrale boodschap die Jezus Christus predikte, ging over het komende Koninkrijk van God. Dit wordt ook wel “het Evangelie” genoemd (Markus 1:14). Evangelie betekent “goed nieuws”. Hoewel sommige profetieën die gaan over gebeurtenissen voorafgaand aan de oprichting van het Koninkrijk, negatief kunnen lijken, dienen we altijd in gedachten te houden dat de centrale focus van Bijbelse profetie ligt op het goede nieuws (Evangelie) van het komende Koninkrijk van God.

Mattheüs 24:22 laat ons zien dat als Jezus Christus niet ingrijpt in de wereldgebeurtenissen, het menselijke ras een totale vernietiging te wachten staat. Het is belangrijk om ervan bewust te zijn dat de mensheid slechts iets meer dan 50 jaar over de mogelijkheid beschikt om zichzelf totaal uit te roeien met de ontwikkeling van waterstofbommen door zowel de Verenigde Staten als de (voormalige) Sovjet-Unie. Sinds die tijd heeft de wereld moeten leren leven met “mutually assured destruction” (MAD, gegarandeerde wederzijdse vernietiging).

Op dat moment waren er slechts drie nucleaire grootmachten (Groot-Brittannië was de derde). Tegen het midden van de jaren '60 van de vorige eeuw waren ook Frankrijk en China toegetreden tot de nucleaire club.

Tegenwoordig beschikken minstens acht landen over nucleaire wapens, en dit aantal lijkt toe te gaan nemen met een nucleaire wapenwedloop in het Midden-Oosten. Hoe meer nucleaire grootmachten er in de wereld zijn, hoe waarschijnlijker het is dat iemand deze dodelijke kracht zal gaan inzetten.

Hoewel de internationale aandacht zich de laatste jaren heeft gericht op de nucleaire programma's van Noord-Korea en Iran, is er maar weinig aandacht besteed aan de mogelijkheid dat een gedeelte of zelfs het totale nucleaire wapenarsenaal van Pakistan in handen kan vallen van radicale moslims.

Gedurende de aanhoudende crisis in Pakistan hebben de Taliban en Al-Qaida samen met hun sympathisanten geleidelijk aan meer aan macht, territorium en invloed gewonnen, hetgeen het

nucleair terrorisme nog waarschijnlijker maakt. Denkt u eens in wat de consequenties zullen zijn voor de rest van de wereld als dit soort groepen toegang zouden hebben tot nucleaire wapens!

Ondertussen laten Rusland en China doelbewust hun militaire spierballen zien, wat de angst wekt voor een terugkeer naar spanningen à la de Koude Oorlog.

Het goede nieuws in dit alles is dat christenen de zekerheid hebben dat Jezus Christus zal ingrijpen om de mensheid van zelfvernietiging te redden. Deze profetie had niet eerder vervuld kunnen worden dan vanaf het moment waarop de mens voor het eerst over het potentieel beschikte om zichzelf met behulp van massavernietigingswapens uit te roeien. Dit is pas mogelijk geworden in de laatste 50 jaar.

Foto: Digital Vision/Photodisc/Thinkstock

2

In Israël zal een Joods thuisland gevestigd worden.

Vanuit geopolitiek opzicht ligt de centrale focus van eindtijdgebeurtenissen op Jeruzalem en omstreken, dat door veel mensen het Heilige Land genoemd wordt.

Lukas 21 is een parallelhoofdstuk van Mattheüs 24. Let op Lukas' verslag van Christus' lange profetie in antwoord op de vraag van de discipelen: "Meester, wanneer zal dat dan zijn en wat is het teken dat deze dingen zullen gebeuren?" (Lukas 21:7).

Jezus gaf in Zijn antwoord aan dat Jeruzalem het centrum zal zijn van de in politiek en militair opzicht zeer roerige tijden die aan Zijn wederkomst vooraf zullen gaan: "Wanneer u zult zien dat Jeruzalem door legers omringd wordt, weet dan dat zijn verwoesting nabij is (...) Want dit zijn dagen van wraak, opdat al wat geschreven staat, vervuld wordt" (verzen 20-22).

Iedereen die een eeuw geleden

leefde, kon deze woorden nauwelijks begrijpen. In vroeger tijden werd er keer op keer gevochten om Jeruzalem, maar gedurende de vier eeuwen na 1517 kende de stad vrede binnen de grenzen van het Ottomaanse rijk. De Joden leefden er als een minderheid onder het Turkse bestuur. Maar dit zou aanzienlijk veranderen in de loop van de 20e eeuw. Het *moest wel veranderen* om Bijbelse profetie in vervulling te kunnen laten gaan. De oudtestamentische profeet Zacharia werd door God gebruikt om veel te onthullen over eindtijdgebeurtenissen en de tweede komst van de Messias. Zacharia leefde en profeteerde meer dan 500 jaar vóór Christus' eerste komst, maar dit profetische boek vertelt ook veel over onze wereld vandaag de dag.

In Zacharia 12:2-3 zegt God: "Zie, Ik ga Jeruzalem maken tot een bedwelmende beker voor alle volken

rondom, ja, ook tegen Juda [de Joden die wonen in het land Israël] zal het gaan bij de belegering van Jeruzalem. Op die dag zal het gebeuren dat Ik Jeruzalem zal maken tot een steen die moeilijk te tillen is voor al de volken. Allen die hem optillen, zullen zichzelf zeker diepe sneden toebrengen, en al de volken van de aarde zullen zich tegen haar verzamelen." In vers 9 voegt Hij daaraan toe: "Op die dag zal het gebeuren dat Ik alle heidenvolken die tegen Jeruzalem oprukken, zal willen wegvagen."

Als we deze verzen lezen, zouden we kunnen denken dat ze slaan op gebeurtenissen uit voorbije tijden, aangezien Jeruzalem herhaaldelijk het middelpunt van strijd is geweest door de eeuwen heen. Maar hoofdstuk 14 maakt duidelijk dat het hier gaat over toekomstige – en dus niet over voorbije – gebeurtenissen. De periode

waar het hier over gaat is de periode direct voorafgaand aan Jezus Christus' wederkomst.

"Zie, er komt een dag voor de HEERE (...) Dan zal Ik alle heidenvolken verzamelen voor de strijd tegen Jeruzalem. De stad zal ingenomen worden, de huizen zullen geplunderd, en de vrouwen zullen verkracht worden. De helft van de stad zal in ballingschap wegtrekken (...) Dan zal de HEERE uittrekken en tegen die heidenvolken strijden, zoals de dag dat Hij streed, op de dag van de strijd."

"Op die dag zullen Zijn voeten staan op de Olijfberg, die voor Jeruzalem ligt, ten oosten ervan. Dan zal de Olijfberg in tweeën gespleten worden naar het oosten en naar het westen. Er zal een zeer groot dal ontstaan, als de ene helft van de berg naar het noorden zal wijken en de andere helft ervan naar het zuiden" (Zacharia 14:1-4).

Foto: EnginKorkmaz/Stock/Thinkstock

Het is duidelijk dat de laatste regels van deze profetie nog vervuld moeten worden. Verderop in ditzelfde hoofdstuk lezen we hoe deze landen, die tegen Jeruzalem waren opgetrokken, naar Jeruzalem zullen moeten opgaan om de Koning, Jezus Christus, te aanbidden (vers 16). Deze hoofdstukken van Zacharia zijn een profetie over de gebeurtenissen die voorafgaan aan de betrekking hebben op de tweede komst van Jezus. Het is duidelijk dat hier sprake is van een Jeruzalem dat onder Joods bestuur staat.

Vlak vóór Zacharia, ten tijde van de ballingschap van de Joden in Babylon, leefde er een andere Joodse profeet genaamd Daniël. Zijn boek spreekt over het staken van de dagelijkse Joodse offers in de eindtijd (Daniël 12:11; zie verzen 1-13). Deze gebeurtenis kende een voorloper, namelijk de ontwijding van de tempel onder de Syrische heerser Antiochus Epifanes in de tweede eeuw v.C. Toch bevestigde Jezus Christus dat het hier gaat om een toekomstige gebeurtenis die aan Zijn wederkomst vooraf zou gaan (vergelijk Daniël 11:31; Mattheüs 24:15). Dit betekent dat deze offers eerst opnieuw ingevoerd moeten worden in Jeruzalem – en daarvoor is Joods bestuur over de stad noodzakelijk. Honderd jaar geleden waren dergelijke ontwikkelingen nauwelijks voor te stellen om de simpele reden dat er geen onafhankelijke Joodse politieke entiteit bestond in het Midden-Oosten.

Na de opstand tegen de Romeinen in 66 n.C. en opnieuw in 132 was Judea verwoest. De meeste overgebleven Joden werden verspreid over het Romeinse rijk en daarbuiten. Er zou geen Joods thuisland meer bestaan

tot 1948, toen de moderne staat Israël werd opgericht. Een onafhankelijk Joods thuisland was een eeuw geleden voornamelijk een droom van een kleine groep fanatiekelingen. Dit kwam een stap dichterbij tijdens de Eerste Wereldoorlog, toen legers van het Britse Gemenebest in december 1916 de macht over Jeruzalem van de Turken overnamen. Een paar maanden later zegde de Britse regering toe om medewerking te verlenen aan de vestiging van een onafhankelijk Joods thuisland in de oude gebieden die de Joden eeuwenlang hadden bewoond.

Het zou nog 30 jaar duren voordat deze droom in 1948 werkelijkheid werd. Maar sinds die tijd heeft het kleine Israël in 1948, 1967 en 1973 oorlogen moeten voeren om te overleven. Tot op deze dag heeft Israël te maken gehad met ontelbare terreuraanvallen en dreigingen van totale vernietiging door vijandige buurlanden die vastbesloten zijn om de Joodse staat te vernietigen.

En hier is wederom een profetie die nu, in onze tijd, vervuld kan worden.

Meer informatie

Het Midden-Oosten is een belangrijk deel van de wereld. De geboorteplaats van de drie belangrijkste monotheïstische religies – het christendom, het jodendom en de islam – maar het is ook de bron van het levensbloed van de wereldeconomie, olie. Waarom verkeert dit gebied in zo veel onrust? Waar zal dit toe leiden?

Een gratis exemplaar van *Het Midden-Oosten in Bijbelse profetie* kunt u aanvragen of downloaden via onze website.

www.verenigdekerkvangod.org

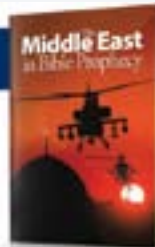

Foto (volgende pagina): jcarillet/iStock

3

De “koning van het noorden” en de “koning van het zuiden” zullen opkomen als regionale machten.

In Daniël 11 komen we een verbaazingwekkende profetie tegen over twee leiders, de koning van het noorden en de koning van het zuiden, de leiders van regio's die zich in geografisch opzicht ten noorden en ten zuiden van het Heilige Land bevonden.

Om deze profetie te kunnen begrijpen, moeten we teruggaan naar de tijd van Alexander de Grote, die aan het einde van de vierde eeuw v.C. leefde, 200 jaar na Daniël.

Alexander speelt een grote rol in het boek Daniël, ondanks dat Daniël zijn naam niet kende en hem nooit persoonlijk heeft gekend. Dat kon ook niet, want hij stierf bijna twee eeuwen

voordat Alexander op het wereldtoneel verscheen.

Maar God openbaarde aan Daniël dat Perzië na Babylon zou opkomen als de grootste macht in dat gebied, op zijn beurt weer gevolgd door Griekenland. Het is niet verrassend dat de profetieën over de opkomst van Griekenland zich centreren rondom Alexander de Grote, een van de grootste veroveraars in de geschiedenis.

Daniël 8 biedt een levendig verslag van de komende strijd tussen Perzië en Griekenland. Vergeet tijdens het lezen van dit hoofdstuk niet dat een horen symbool staat voor koninklijke macht en gezag. “(Perzië) had twee horens.

Die twee horens waren hoog, maar de ene was hoger dan de andere, en de hoogste kwam het laatst tevoorschijn.” Dit verwijst naar het Medo-Perzische rijk, de samensmelting van twee landen of volken. Zoals hier in vers 3 wordt voorgezegd, kwamen de Perzen na de Meden aan de macht.

In vers 5 lezen we over de latere ondergang van Perzië door Alexander de Grote: “Ik bleef opletten – en zie, er kwam een geitenbok aan, vanuit het westen, over heel het aardoppervlak, zonder de aarde aan te raken. De bok had tussen zijn ogen een opvallende horen” (vers 5). De “opvallende horen” of koninklijke leider was Alexander de Grote. De profetie dat zijn leger de aarde niet aanraakte, is een verwijzing naar de ongelooflijke snelheid waarmee hij de bekende wereld veroverde. Hij bereikte dit allemaal in een zeer korte tijd. Zelfs zijn plotselinge, onverwachte dood was voorspeld: “De geitenbok maakte zich uitermate groot. Maar toen hij machtig geworden was, brak de grote hoorn af en in plaats daarvan kwamen er vier opvallende op, overeenkomstig de vier windstreken van de hemel” (vers 8). Toen Alexander stierf, werd zijn rijk uiteindelijk verdeeld onder vier van zijn generaals – de vier “opvallende (horens)” die hier worden genoemd. Twee van deze hieruit voortgekomen dynastieën zouden een grote invloed hebben op het Joodse volk, dat zich tussen beide in bevond. Deze twee dynastieën werden gevormd door de afstammelingen van Seleucus, die vanuit Antiochië in Syrië, ten noorden van Jeruzalem, over een enorm rijk regeerde, en van Ptolemaeus, die vanuit Alexandrië over Egypte heerste.

Daniël 11 bevat een gedetailleerde

profetie over de oorlogen tussen deze twee machthebbers, waarbij hun leiders “de koning van het noorden” respectievelijk “de koning van het zuiden” genoemd worden. Het is veelbetekenend dat wanneer ze ook maar tegen elkaar ten strijde trokken, de Joden hierdoor onder de voet gelopen werden. Dit zou blijven voortduren vanaf de tijd van Alexander tot aan het midden van de tweede eeuw v.C., een periode van bijna twee eeuwen.

Dan maakt de profetie plotseling een grote sprong voorwaarts naar de eindtijd. In vers 40 lezen we: “Dan zal in de tijd van het einde de koning van het zuiden hem met de horens stoten. En de koning van het noorden zal op hem aanstormen met wagens en met ruiters en met vele schepen. Hij zal de landen binnentrekken, ze overspoelen en erdoorheen trekken. Hij zal het sieraadland [het gebied van Jeruzalem] binnentrekken, en vele landen zullen struikelen” (verzen 40-41).

Het laatste gedeelte van Daniël's profetie over het conflict tussen het noorden en het zuiden is een beschrijving van een botsing van beschavingen tussen de leider van een spoedig komende Europese grootmacht – een hersteld Romeins rijk (opvolger van het Syrische leiderschap van Seleucus) – en een leider die de opvolger zal zijn van het leiderschap van de dynastie der Ptolemaeën, die nu een onderdeel is van de Arabisch-islamitische wereld.

We zien nu dat geopolitieke omstandigheden aan het veranderen zijn in de richting van dit onvermijdelijke conflict. (Zie ons gratis boekje *Het Midden-Oosten in Bijbelse profetie*.) Wederom een profetie die in ons leven bewaarheid kan worden!

Foto (volgende pagina): PennaPazza/Stock/Thinkstock

Een overheersend Romeins systeem zal aan de macht komen.

In Daniël 2 en 7 staan profetieën over vier grote, heidense rijken die aan de macht zouden komen tussen de tijd waarin Daniël leefde en de komende oprichting van het Koninkrijk van God (Daniël 2:44). Daniël zelf leefde in het eerste van deze grote rijken (Daniël 7:4) als een Joodse balling in het oude Babylon. Na de ondergang van Babylon in 539 v.C. zou Perzië de grootste machthebber worden, gevolgd door Griekenland (verzen 5-6). Na Griekenland volgde het Romeinse rijk, “schrikwekkend,

gruwelijk, en uitzonderlijk sterk”. Dit rijk zou tien horens hebben en zou in de een of andere vorm blijven bestaan tot de oprichting van Gods Koninkrijk bij Christus' wederkomst (verzen 7-9). (Meer informatie over deze eindtijd-grootmacht kunt u lezen in ons gratis boekje *De laatste grootmacht*.)

Zoals we hiervoor al zagen, staan horens symbool voor leiders of regeringen. Hier staan de 10 horens voor 10 pogingen om het Romeinse rijk opnieuw de macht te laten krijgen die het in vroeger tijden had. Sinds

(Sint-Pietersbasiliek, het Vaticaan)

de ondergang van het westelijke Romeinse rijk in 476 n.C. zijn verscheidene pogingen tot een herstel ondernomen. Een laatste poging zal gedaan worden vlak vóór Christus' wederkomst. We treffen meer details hierover aan in Openbaring 17. Hier lezen we over een allerlaatste poging om het Romeinse rijk opnieuw tot leven te brengen door "tien koningen, die het koningschap nog niet hebben ontvangen, maar die samen met het beest één uur koninklijke macht zullen ontvangen. Dezen zijn eensgezind en zij zullen hun kracht en macht aan het beest overdragen" (verzen 12-13).

Zij zullen ook "oorlog voeren tegen het Lam [Jezus Christus], maar het Lam – want Heere der heren is Hij en Koning der koningen – zal hen overwinnen" (vers 14). Nogmaals, het is duidelijk dat deze profetie nog steeds op de toekomst slaat.

Eerdere pogingen om een verenigd Europees rijk tot stand te brengen, van Justinianus in de zesde eeuw tot Karel de Grote, Napoleon, Mussolini en Hitler aan toe, hielden veel geweld in. De laatste heropleving van het Romeinse rijk zal niet op dezelfde manier tot stand komen.

Openbaring 17 suggereert dat er sprake zal zijn van een vrijwillige overeenkomst. Wanneer deze 10 leiders macht ontvangen, zullen zij vervolgens hun gezag overdragen aan één enkele leider. De Schrift verwijst met de naam "het beest" zowel naar dit individu als naar de nieuwe grootmacht die hij zal leiden – waarmee wordt aangegeven dat het de voortzetting is van de vierheidse rijken waarover in Daniël wordt profeteerd en die alle vier

worden afgebeeld als een beest of een wild dier. Nu pas is het mogelijk dat dit wordt vervuld.

In 1957 werd het Verdrag van Rome ondertekend door zes Europese naties die samen de Europese Economische Gemeenschap vormden. Inmiddels is de EEG uitgegroeid tot de Europese Unie (EU) met 28 lidstaten. Hieruit zullen waarschijnlijk de 10 koningen (of 10 leiders) voortkomen die de laatste heropleving van het Romeinse rijk zullen vormen. Sommigen hebben gespeculeerd dat de 10 koningen waarnaar in deze profetie wordt verwezen, de leiders van 10 gebieden van de EU zullen zijn die de grenzen van Europa opnieuw zullen vaststellen waardoor er een einde zal komen aan de huidige lidstaten. De Bijbel zegt niet duidelijk uit welke gebieden of landen de laatste heropleving van de militaristische Romeinse grootmacht zal bestaan – alleen dat deze nieuwe grootmacht inderdaad zal opkomen vlak vóór Christus' wederkomst.

Meer informatie

Duizenden jaren geleden legde de profeet Daniël (een slaaf aan het hof van de koning van Babylon) een droom uit, waarin gebeurtenissen werden onthuld die de wereld zouden veranderen en die zouden leiden naar de wederkomst van Jezus Christus. *De laatste grootmacht* bestudeert de droom maar ook de vervulling ervan in het verleden en de betekenis ervan voor de toekomst.

Download dit boekje van onze website en lees het vandaag nog.

www.verenigdekerkvangod.org

Foto (volgende pagina): Shaun Venish/123RF/iStockphoto

De Verenigde Staten en Groot-Brittannië zullen samen met Israël ten onder gaan.

“Israël” was de nieuwe naam die God in Genesis 32 aan de Bijbelse aartsvader Jakob gaf. De 12 stammen van Israël stamden af van zijn 12 zonen. Deze stammen vormden later een verenigd koninkrijk.

Bijna 3.000 jaar geleden raakte het koninkrijk Israël verdeeld in twee rijken. Tien van de 12 stammen van Israël kwamen in opstand tegen koning Rehabeam, de zoon van koning Salomo en de kleinzoon van koning David. De Bijbel bleef deze 10 stammen hierna Israël noemen, terwijl de andere twee stammen (Juda en Benjamin), die trouw bleven aan Davids afstammelingen, bekend kwamen te staan als het koninkrijk Juda of simpelweg Juda.

Soms wordt Israël ook wel het noordelijke koninkrijk genoemd en Juda het zuidelijke koninkrijk. Onder de noordelijke stammen zouden de

afstammelingen van Jakobs zoon Jozef door de lijn van zijn beide zoons Efraïm en Manasse overheersen – Jakob profeteerde dat zij in de eindtijd de belangrijkste naties ter wereld zouden worden (Genesis 49:1, 22-26; vergelijk Deuteronomium 33:13-17). Ongeveer 200 jaar na de splitsing van het koninkrijk kwamen de noordelijke stammen onder de heerschappij van Assyrië te staan en werden ze door de Assyriërs gedeporteerd naar de noordelijke delen van hun rijk. Later zijn deze stammen, waar vaak naar wordt verwezen als de verloren stammen, in noordwestelijke richting getrokken richting Europa om zich uiteindelijk in nieuwe thuislanden ver van het Midden-Oosten te vestigen. Het koninkrijk Juda kwam meer dan een eeuw na Israëls deportatie onder de heerschappij van Babylon terecht,

maar de inwoners ervan raakten niet ‘zoek’ in de geschiedenis. We kennen hen thans als de Joden. De naam Efraïm wordt soms in de Schrift gebruikt om daarmee het gehele noordelijke koninkrijk aan te duiden, maar het kan ook slaan op alleen de afstammelingen van Jozefs zoon Efraïm – van wie geprofeteerd werd dat uit hem een “menigte van volken” zou voortkomen (Genesis 48:19). Deze belofte aan Efraïm werd vervuld in het Britse rijk en Gemenebest. Van Efraïms oudere broer Manasse werd ook geprofeteerd dat uit hem een groot volk zou voortkomen (zelfde vers, Het Boek), dat zich van de menigte van volken los zou maken. Deze profetie zou vervuld worden in de vorming, groei en dominantie van de Verenigde Staten van Amerika. In een onthullende profetie met betrekking tot de Verenigde Staten en Groot-Brittannië zei Jakob (Israël) dat “door hen mijn naam (...) genoemd zal blijven” (vers 16). Verwijzingen naar “Israël” in eindtijdprofetieën verwijzen vaak naar de Verenigde Staten of de Engelssprekende landen van het Britse rijk of beide. Soms kan “Israël” op alle twaalf stammen slaan. We moeten verzen in hun context lezen om te begrijpen wat er bedoeld is. (Om het Bijbelse bewijs hiervan te onderzoeken kunt u ons gratis boekje *De Verenigde Staten en Groot-Brittannië in Bijbelse profetieën* lezen.) “Juda” verwijst daarentegen altijd naar de Joden, de afstammelingen van het huis of koninkrijk Juda. Het is belangrijk om te beseffen dat de moderne natie die Israël genoemd wordt, eigenlijk Juda is en uit Joden bestaat (zie “Zijn alle

Israëlieten Joden?”). Inzicht in dit belangrijke onderdeel van de Bijbelse geschiedenis zal ons helpen om een schriftgedeelte in het boek Hosea dat een profetie over Efraïm (de menigte van volken – Groot-Brittannië en enkele landen die daaruit zijn voortgekomen) inhoudt, beter te begrijpen. Het bevat een waarschuwing voor verwoesting die in de eindtijd over de afstammelingen van de Israëlitische landen zal komen. In Hosea 5 lezen we een profetie waarin Israël, Efraïm en Juda genoemd worden: “De trots van Israël getuigt openlijk tegen hem. En Israël en Efraïm zullen struikelen om hun ongerechtigheid, en met hen zal ook Juda struikelen” (vers 5). De profetie vervolgt met de woorden: “Met hun schapen en hun runderen zullen zij de HEERE gaan zoeken, maar zij zullen Hem niet vinden: Hij heeft Zich (...) onttrokken. Zij hebben trouweloos gehandeld tegen de HEERE, want zij hebben bastaardkinderen verwekt. Nu zal de nieuwe maan hen met hun stuk land vertieren!” (verzen 6-7). Er zit een maand tijd tussen twee nieuwe manen. Een nieuwe maan die hen zal “verteren” lijkt te betekenen dat Israël, Efraïm en Juda allen binnen één maand tijd zullen vallen. Deze profetie is in de oude tijden niet vervuld. Zoals al eerder werd opgemerkt, viel het oude Juda meer dan een eeuw nadat Israël in handen was gevallen van Assyrië, in handen van Babylon. Maar in de eindtijd lijkt het erop dat ze alle tegelijk zullen vallen – binnen één maand van elkaar. Deze profetie moet nog in vervulling gaan. Bedenk daarbij dat Israël zijn naam heeft gegeven aan Efraïm en Manasse, die op hun

beurt weer de voorouders zijn van de Britse en Amerikaanse naties. Aangezien Efraïm in deze profetie apart wordt genoemd, moet de verwijzing naar “Israël” hier slaan op de Verenigde Staten, die op dit moment de dominantste van beide landen is. Gedurende twee eeuwen vóór de Tweede Wereldoorlog waren de rollen omgedraaid en was de menigte van volken – het Britse rijk – een grotere macht dan de Verenigde Staten. Maar tegenwoordig is Amerika de meer prominente macht. “Juda” verwijst naar het Joodse volk, met name naar degenen die nu deel uitmaken van de moderne natie in het Midden-Oosten, het moderne Israël. We hebben hier te maken met een profetie die betrekking heeft op alle drie de landen – de

Verenigde Staten, Groot-Brittannië en Israël (Juda). Volgens deze profetie lijkt het erop dat alle drie binnen een tijdspanne van één maand zullen vallen.

Vers 6 laat zien dat deze landen zich opnieuw tot God zullen keren, maar erachter komen dat het te laat is. Vanwege hun zonden zal Hij hen nederlaag en ondergang laten lijden. Deze profetie kon pas worden vervuld na de opkomst van Groot-Brittannië en de Verenigde Staten als wereldmachten in de 19e eeuw en de vorming van de Joodse staat Israël in de 20e eeuw. Israël en de Verenigde Staten zijn waarschijnlijk de meest verguisde en bekritiseerde landen ter wereld. Onder de moslim-fundamentalisten wordt Amerika “de grote Satan” genoemd en Israël en Groot-Brittannië “de kleine Satans”.

Zijn alle Israëlieten Joden?

De meeste mensen nemen aan dat de Joodse mensen de enig overgebleven afstammelingen van het oude volk Israël zijn. Deze aanname is echter onjuist.

Technisch gezien zijn de Joden de afstammelingen van twee van de stammen van Israël: Juda en Benjamin, plus een aanzienlijk deel van een derde stam, de priesterstam Levi. Wat de meeste mensen niet weten, is dat de 10 andere stammen in het oude Israël nooit Joden werden genoemd. Deze noordelijke stammen vormden in historisch opzicht van de Joden te onderscheiden stammen en waren ook in politiek opzicht te onderscheiden van de Joden. De Joden waren hun broeders in het zuiden die het koninkrijk Juda vormden, waar ook de term Jood van afkomstig is. De noordelijke coalitie van stam-

men, het koninkrijk of huis Israël, was al een onafhankelijke natie geworden, afgezonderd van het huis Juda, tegen de tijd dat het woord Jood voor het eerst in de Bijbelse verhalen voorkomt. Het is zelfs zo dat de eerste keer dat de term in de Statenvertaling voorkomt, Israël in oorlog was met de Joden (2 Koningen 16:5-6). Zijn alle Israëlieten Joden? Nee. Alle Joden – de burgers en afstammelingen van het koninkrijk Juda – zijn inderdaad Israëlieten, maar niet alle Israëlieten zijn Joden. Aangezien alle 12 stammen, inclusief de Joden, afstammelingen zijn van hun vader Israël (Jakob), kunnen we de term Israëliet toepassen op alle stammen. De term Jood is echter alleen van toepassing op de stammen waaruit het koninkrijk Juda bestond en hun afstammelingen.

6

Het evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden.

In Zijn omvangrijke profetie over de eindtijd geeft Jezus antwoord op de vraag die Hem door de discipelen wordt gesteld: “Zeg ons, wanneer zullen deze dingen gebeuren? En wat is het teken van Uw komst en van de voleinding van de wereld?” (Mattheüs 24:3). Nadat Hij een aantal tekenen heeft opgenoemd, die duiden op Zijn aanstaande wederkomst, onthult Hij: “Dit Evangelie van het Koninkrijk zal in heel de wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken; en dan zal het einde komen” (vers 14). Het evangelie is het goede nieuws van het komende Koninkrijk van God. Deze boodschap kon niet zonder de Bijbel en niet zonder godsdienstvrijheid gepredikt worden in de hele wereld. Beide namen geleidelijk aan toe met de dominantie van de Engelssprekende volken vanaf de 16e eeuw tot nu toe. Het was echter pas als gevolg van de technologische ontwikkeling van de televisie, de radio en andere vormen van massacommunicatie na de Tweede Wereldoorlog en het wijdverspreide gebruik ervan, dat het mogelijk werd

om honderden miljoenen mensen te bereiken met de boodschap van de Bijbel. Maar zelfs dan nog is het in de laatste 50 jaar niet mogelijk geweest om alle landen te bereiken. De voormalige communistische landen stonden geen godsdienstvrijheid toe. China, dat een kwart van de wereldbevolking omvat, staat dit nog steeds niet toe. Andere landen proberen ook om de publicatie van de Bijbelse waarheid en zelfs van de Bijbel te onderdrukken. Veel islamitische landen staan geen godsdienstvrijheid toe. In sommige landen lopen mensen zelfs het risico op de doodstraf als ze van religie veranderen. Maar het internet verandert alles. Het internet is door regeringen veel moeilijker onder controle te houden. De evangelieboodschap van het komende Koninkrijk van God wordt nog steeds verspreid in de wereld. Dit zal pas ophouden wanneer God heeft besloten dat Zijn werk voltooid is en dat de tijd daar is om de laatste eindtijdgebeurtenissen te laten plaatsvinden.

Ook dit is een profetie die pas recentelijk in vervulling kan gaan.

Foto: Ali Ender Biret/Stock/Thinkstock

7

Er zullen directe, wereldwijde communicatiemiddelen bestaan wanneer Gods twee laatste getuigen optreden.

Ook een andere eindtijdprofetie uit de Bijbel kon niet eerder vervuld worden dan in dit tijdperk van directe, wereldwijde communicatiemiddelen.

In Zijn belangrijkste eindtijdprofetie van Mattheüs 24, Markus 13 en Lukas 21 schetste Jezus de rampen die zich op het wereldtoneel met een groeiende frequentie en omvang zouden voordoen – tot het punt waarop de mensen zullen bezwijken van vrees (Lukas 21:26). Om te kunnen onderkennen dat er sprake is van een toename van deze gebeurtenissen in aantal en omvang en daarop te kunnen reageren, moet men er wel van op de hoogte kunnen zijn. In de tijd dat deze profetie werd gegeven, kon het wel maanden of jaren duren voordat mensen hoorden over allerlei rampen die hadden plaatsgevonden – en over sommige zouden ze in het geheel niet horen, laat staan dat ze konden merken dat deze catastrofes wereldwijd toenamen. Pas met de snelle groei van kranten en andere vormen van massacommunicatie werd dit mogelijk. Maar de mate waarin

de mensen zich ervan bewust zijn en de daarbij behorende angst onder velen waarover hier door Christus wordt gesproken, impliceert dat er een zelfs nog grotere beschikbaarheid van informatie is. Het is pas sinds de technologische ontwikkelingen van de afgelopen paar jaar mogelijk geworden dat de gebeurtenissen van Openbaring 11 zich kunnen voordoen – namelijk dat de mensen overal ter wereld het lot van Gods laatste twee getuigen zullen zien. Deze twee getuigen, die doen denken aan andere Bijbelse profeten zoals Elia en Elisa, zullen Gods laatste waarschuwing aan de wereld verkondigen in de 3½ jaar voorafgaand aan Christus' wederkomst. “En Ik zal Mijn twee getuigen macht geven, en zij zullen, in rouwkleiding gekleed, twaalfhonderdzestig dagen lang profeteren (...) En wanneer zij hun getuigenis volbracht hebben, zal het beest dat uit de afgrond opkomt, oorlog met hen voeren en het zal hen overwinnen en hen doden. En hun dode lichamen zullen liggen op de straat van de grote stad, die in geestelijke zin genoemd

wordt Sodom en Egypte, waar ook onze Heere werd gekruisigd.”

“En de mensen uit de volken, stammen (...) en naties zullen hun dode lichamen drieënhalve dag zien, en zullen niet toelaten dat hun dode lichamen in het graf gelegd worden. En zij die op de aarde wonen, zullen zich over hen verblijden, en zullen feest gaan vieren en elkaar geschenken

sturen, omdat deze twee profeten hen (...) zo gekweld hadden” (verzen 3, 7-10). Mensen over de gehele wereld zullen hun dode lichamen kunnen zien tijdens deze 3½ dag dat ze in Jeruzalem op straat liggen. Dit zou niet kunnen zonder moderne communicatiemiddelen. En ook hier geldt dat het pas in de laatste paar jaar mogelijk is dat deze profectie wordt vervuld.

Wat bedoelde Jezus toen Hij zei: “Dit geslacht zal zeker niet voorbijgaan, totdat al deze dingen gebeurd zijn”?

Veel mensen vragen zich af wat de betekenis is van Jezus Christus’ woorden: “Voorwaar, Ik zeg u: Dit geslacht [generatie] zal zeker niet voorbijgaan, totdat al deze dingen gebeurd zijn” (Mattheüs 24:34). Doelde Hij daarmee op de generatie van Zijn discipelen? Merk allereerst op dat het in deze context gaat over de toekomst. Jezus had daarvoor gezegd: “Zo ook u, wanneer u al deze dingen zult zien, weet dan dat het nabij is, voor de deur” (vers 33). Hebben Zijn discipelen “al deze dingen” zien gebeuren in hun generatie? Zeker niet. Ze leefden niet in een generatie die beschikte over het vermogen om de mensheid uit te roeien. Jezus had over de eindtijdgeneratie gezegd: “En als die dagen niet ingekort werden, zou er geen vlees behouden worden” (vers 22). Het mag duidelijk zijn dat de wapens in die tijd deze profetie niet in vervulling hadden kunnen laten gaan. Hoewel Christus’ discipelen wel degelijk oorlogen, hongersnoden, plagen en vervolgingen om zich heen zagen, en sommigen zelfs de verwoesting van Jeruzalem een paar decennia later zouden meemaken, vormde dit alles niet de totale vervulling van Jezus Christus’ woorden. Dit waren niet de geprofeteerde wereld-

wijde gebeurtenissen die direct zouden leiden tot Jezus Christus’ wederkomst. Wat bedoelde Jezus dan wel toen Hij sprak over “deze generatie” (NBV)? Hij kon hiermee niet de generatie uit Zijn tijd bedoeld hebben. Zij stierven zonder dat zij alle gebeurtenissen hadden zien plaatsvinden die zouden leiden tot Zijn wederkomst. De klaarblijkelijke betekenis is dus dat Hij alleen maar de generatie in de laatste dagen bedoeld kon hebben. Jezus wist dat de loop van de gebeurtenissen in de eindtijd niet tot in het oneindige door zou blijven gaan. Als ze eenmaal zouden beginnen, zou alles plaatsvinden binnen de tijdspanne van één generatie. Slechts één generatie zal getuige zijn van de toenemende wereldwijde gebeurtenissen die in Gods Woord beschreven staan. Die generatie zal de aanvang zien van de 3½ jaar durende periode die het einde zal markeren van “de tegenwoordige slechte wereld” en het begin zal inluiden van het Koninkrijk van God. Als de geprofeteerde omstandigheden zich voltrekken, zal alles – inclusief de terugkeer van Jezus Christus – vervuld worden binnen de tijdspanne van één generatie. Lettende op de tekens die Jezus had voorgezegd, lijkt het erop dat wij in die tijd leven.

Foto (volgende pagina): Alan Uster/iStock/Thinkstock

Zal deze generatie meemaken dat Gods Koninkrijk op aarde gevestigd wordt?

We hebben gezien dat zeven in de Bijbel geprofeteerde omstandigheden niet eerder dan in onze tijd in vervulling hadden kunnen gaan. Eigenlijk was de oprichting van de staat Israël in 1948 duidelijk een belangrijk keerpunt in de vervulling van Bijbelse profetie, net als de verkrijging van de waterstofbom door de twee grootmachten in de jaren '50 van de vorige eeuw waarmee een periode begon van gegarandeerde wederzijdse vernietiging. Nu is alles mogelijk geworden. Dit maakt het daarom veel waarschijnlijker dat onze generatie Jezus Christus’ wederkomst en de oprichting van Gods Koninkrijk op aarde zal meemaken. Jezus heeft

immers Zelf gezegd dat als deze dingen eenmaal beginnen te gebeuren, de generatie die op dat moment leeft “zeker niet voorbij (zal) gaan, totdat al deze dingen gebeurd zijn” (Mattheüs 24:34).

Het is zowel ontvullend als bemoedigend om te bedenken dat het erop lijkt dat wij in de generatie leven die uiteindelijk getuige zal zijn van de belangrijkste gebeurtenis in de geschiedenis van de mensheid. En ook voor ons geldt hetgeen Jezus Christus in Lukas 21:28 zegt tegen Zijn volgelingen: “Wanneer nu deze dingen beginnen te geschieden, kijk dan omhoog en hef uw hoofd op, omdat uw verlossing nabij is.” **BT**

Inhoudsopgave

- 2 Inleiding
- 4 1—De mensheid moet in staat zijn zichzelf te vernietigen.
- 6 2—Een Joods thuisland zal in Israël gevestigd worden.
- 9 3—De “koning van het noorden” en de “koning van het zuiden” zullen opkomen als regionale machten.
- 11 4—Een overheersend Romeins systeem zal aan de macht komen.
- 13 5—De Verenigde Staten en Groot-Brittannië zullen samen met Israël ten onder gaan.
- 16 6—Het evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden.
- 17 7—Er zullen directe, wereldwijde communicatiemiddelen bestaan wanneer Gods twee laatste getuigen optreden.
- 19 Zal deze generatie meemaken dat Gods Koninkrijk op aarde gevestigd wordt?